

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně **K. N.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 28.3. 2011, č.j. „x“, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o námitkách ze dne 28.3. 2011 č.j. „x“ se z r u š u j e a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.**

- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 28.3. 2011 výše uvedeného č.j., jímž žalovaná změnila rozhodnutí žalované ze dne 28.11. 2011, č.j. „x“ tak, že žalobkyni náleží podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) a dle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb., a některé další zákony, od 8.1. 2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně.

Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 28.11. 2011, č.j. 796 012 2995 rozhodla tak, že podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zdp žalobkyni náleží od 8.1. 2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Havlíčkův Brod ze dne 16.11. 2011 (dále jen OSSZ) není již žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 1 písm. c) zdp, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 55%. Proti tomuto rozhodnutí podala žalovaná námítky.

V odůvodnění rozhodnutí o námitkách ze dne 28.3. 2011 žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v celém rozsahu, odkázala na posudek o invaliditě vypracovaný Českou správou sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) dne 19.3. 2012, dle něhož je žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, tj. pro invaliditu prvního stupně. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla tímto posudkem o invaliditě určena ve výši 45%. Žalovaná dále odůvodnila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole III (poruchy imunity, anemie, poruchy koagulace, krvácivé stavy), oddílu A (poruchy imunity), položce 1b (poruchy imunity středně těžké, deficit buněčné imunity provázené výskytem recidivujících plísňových, parazitárních či oportunních infekcí s podstatným snížením celkové odolnosti a snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 35-45%. Žalovaná uvedla, že lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici uvedeného rozpětí, tj. 45% s tím, že stanovená míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky nemění.

Žalovaná v napadeném rozhodnutí reagovala na vznesené námítky žalobkyně, zohlednila i žalobkyni nově doložené lékařské nálezy. Podkladové lékařské nálezy a zjištěný diagnostický souhrn jsou uvedeny na stranách 2-3 napadeného rozhodnutí. Žalovaná konstatovala, že při poslední kontrolní lékařské prohlídce dne 30.11. 2009 byla žalobkyně uznána plně invalidní v souvislosti s těžkou osteoporózou, která je nyní výrazně zlepšena a již není důvodem k žádnému stupni invalidity. Lékařka OSSZ proto správně zvolila za posudkově nejvýznamnější onemocnění žalobkyně poruchu imunity, dle žalované však rozsah tohoto postižení není natolik závažný, aby odpovídal invaliditě třetího stupně, ale ani druhého stupně. Odpovídá pouze prvnímu stupni invalidity. Dále žalovaná odůvodnila, že ostatní onemocnění nejsou posudkově natolik významná, aby byla důvodem ke změně stupně invalidity. Lékař ČSSZ označil za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně funkčně omezující významný defekt imunity s recidivujícími protrahovanými infekty a reaktivními tenosynovitidami a artritidami. Jedná se o poruchu středně těžkou s opakovanými infekcemi, avšak pouze bakteriálními. Nejsou doloženy infekce plísňové, parazitární či oportunní a není přítomno ani podstatné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení.

Nejedná se o těžkou poruchu imunity. Lékař ČSSZ proto považoval hodnocení v horním pásmu procentního rozpětí za nadhodnocené, a proto samotnou poruchu imunity hodnotí na dolní hranici a s přihlédnutím k dalším diagnózám volí horní hranici 45%. Pro další navýšení ve smyslu § 3 cit. vyhlášky neshledal žádný medicínský ani jiný důvod. Závěrem uvedl, že posudkem OSSZ došlo k nadhodnocení zdravotního stavu, proto ho nelze potvrdit.

V podané velmi obsáhlé žalobě žalobkyně obdobně jako v námitkách brojila proti posudkovému závěru o posouzení svého zdravotního stavu. Uvedla, že v invalidním důchodu je od 1.1. 2001, od dětství prodělávala velké množství chorob, z nichž velká část přetrvává doposud. Uvedla výčet diagnóz a popsala své zdravotní potíže zejména ohledně průběhu reaktivní artritidy, která se jí neustále opakuje a dále ohledně potíží se sníženou imunitou. Nesouhlasí se závěrem lékaře ČSSZ při námitkovém řízení, že její sníženou imunitu nedoprovází žádné opakované virové ani plísňové infekce. Uvedla, že od dětství má opakovaně aktivní EB virus (odkázala na nálezy lékařů v Havlíčkově Brodě a v Praze, u nichž se léčila), naposledy jí byl potvrzen v březnu 2012, popsala jaké léky užívala a nově užívá. Dále popsala potíže s páteří, astmatem, těžkou osteoporózou, následky 20 let trvající mentální anorexie. Trpí tedy souhrnem kombinovaných chronických onemocnění, vždy je některé z nich akutně zhoršené. Zásadně nesouhlasí se snížením invalidity ze třetího na první stupeň, provedeným lékařem ČSSZ při námitkovém řízení. Požádala o nové přezkoumání svého zdravotního stavu.

Krajský soud projednal žalobu při jednání dne 7. března 2013, k němuž se žalobkyně omluvila a souhlasila s tím, aby soud jednal v její nepřítomnosti. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s“).

Z lékařské dokumentace OSSZ Havlíčkův Brod posudkem o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 16.11. 2011 soud zjistil, že z obsáhlého diagnostického souhrnu lékařka OSSZ označila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti funkčně omezující významný defekt imunity, který odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole III, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 45%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hranice podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 55%. Dle učiněného závěru žalobkyně není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.

V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení, Jihlava ze dne 19.3. 2012 (nový posudek o invaliditě) je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně (zjištěn ve shodě s lékařkou OSSZ) a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Podle

učiněného závěru je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně rovněž zdravotní postižení uvedené v kapitole III, oddílu A, položce 1b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 45%, která se ve smyslu § 3 cit. vyhlášky nezvyšuje. Podle tohoto posudku žalobkyně není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Posudkový závěr je uveden výše v části popisující odůvodnění napadeného rozhodnutí.

V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK nebo komise), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.

Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 17.1. 2013 v nepřítomnosti žalobkyně. Komise zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti geneticky podmíněný imunitní defekt-porucha na 10. chromozomu-homozygot-neměřitelná hladina MBL+deficit imunoglobulinu G s klinickými projevy opakovaných infekcí dýchacích cest, kloubů, šlach s nutností trvalé medikamentózní léčby a režimových opatření, stav po opakujících se zánětech šlach a fascií, zánětu kyčelního kloubu v dětství, zánětech hlezenních kloubů, opakující se infekční mononukleóza s opakovaně laboratorně prokázanými zvýšenými hodnotami specifických imunoglobulinů pod obrazem reaktivní artritidy s nutností adekvátní léčby. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK stanovila podle kapitoly III, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., na 45%. Horní hranici zvolila vzhledem ke kombinaci geneticky podmíněného imunitního defektu s deficitem IgE a také vzhledem k častým exacerbacím EB virózy. PK dále podle § 3 odst. 1 cit. vyhlášky navýšila tuto hodnotu o 10% pro další závažná onemocnění – trombofilii, osteopenii, poruchu štítné žlázy, na celkových 55%. V posudkovém závěru zrekapitulovala posuzování zdravotního stavu žalobkyně od roku 2001 a podrobně odůvodnila svůj posudkový závěr, který je ve shodě se závěrem lékařky OSSZ, tedy, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp.

Žalobkyně ve svém písemné podání ze dne 13.2. 2013 soudu sdělila, že souhlasí se závěrem PK v Hradci Králové ze dne 17.1. 2013, kterým byla posouzena jako invalidní ve druhém stupni.

Při jednání soudu pověřená pracovnice žalované ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu. Náklady řízení nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba je d ů v o d n á.

Soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky č. 359/2009 Sb., je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí.

V projednávané věci byla žalobkyně poživatelkou invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně. Napadeným rozhodnutím bylo změno prvoinstanční rozhodnutí žalované ze dne 28.11. 2011 tak, že jí byl invalidní důchod snížen tak, že od 8.1. 2012 jí náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. V řízení před soudem bylo posudkem PK MPSV ze dne 17.1. 2013 prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK, který považuje za objektivní a přesvědčivý, posudek obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, podrobně hodnotí rozhodující odborné lékařské nálezy a obsahuje náležité odůvodnění posudkového závěru.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem tak došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná ve správním řízení, zejména v námitkovém řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyně však žádné náklady řízení nepožadovala, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 7. března 2013

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně